

Reseskildring från Caribien

Golfdagen

Den 30 november 2000 befinner jag mig i Sosoa ett litet samhälle på den stora ön som heter Dominikanska Republiken. Jag har förberett denna dag noggrant. Banan heter Playa Dorada, taxin dit kostar 500 pesos (313:-) tur och retur, någon tidsbeställning erfordras inte. Bara kom - var budskapet. Taxiresan var en upplevelse. Livlig trafik, många trafikanter transporteras på flaket i de små lastbilarna och taxin kryssar väldigt vådligt förbi de mera långsamma bilarna. Ungefär som i Sverige, men här är vägen mycket smalare. Först här utanför samhället upplever man fattigdomen i landet. Människorna lever i plåtrucket och miljön omkring husen är otroligt torftig – men invånarna som vi träffar är trots detta (eller kanske just därför) otroligt trevliga och tillmötesgående. Att komma in på golfbaneområdet efter att ha passerat denna miljö är en märklig upplevelse. Gröna ansade gräsmattor, gator, byggnader i exklusivaste västerländsk design. En naturlig golfmiljö för oss, men usch vad vi är bortskämda. Härligt väder inte så extremt varmt, en svag bris som svalkade, härligt, men golfbil vill vi nog ha. Jag säger vi, det är klart att Gudrun var med.

Greenfeebetalingen var snabbt överstökad.

Den obligatoriska caddien hette Charlie, en trevlig prick, men vi hade helst spelat utan honom, men det var likasom inte möjligt. Varför man har obligatorisk caddie framgick av anslag vid klubbhuset. Det är för att hålla banan i gott skick. Men Charlie som naturligtvis ville att det skulle gå bra för oss (ger bättre dricks) struntade tidvis i konventionerna. På de hål där slagen inte gick så bra fixade han ett bättre läge på bollen genom att, som fotbollsmålvakerna ibland gör, sparka upp gräset till en tuva för att lägga bollen på.

Nåja banan var bra, ungefär som i Rutviks men med annan växtlighet och spelet flöt perfekt, ingen väntan förän i slutet.

Ute på banan hade banarbetarna plockat ner en massa omogna kokosnötter fyllda med kokosmjölk.

Vår hjälpsamme caddie tömde själv flera nötter, sen slog han ut vårt medhavda vatten och fyllde flaskorna med kokosmjölk.

Kokosmjölken gjorde susen, spelet blev bara bättre och bättre.

På sista hålet ett rätt svårt par 5 hål, dogleg vänster, gjorde jag ett snyggt par. Så jag var väldigt nöjd med min golf/födelsedag. Enda smolken i glädjebägarn var, förutom att taxin naturligt-vis var 1 timme försenad, att Gudrun hade skadat ett revben och var tvungen sluta efter 17 hål.

Bilden visar sista hålet med flaggan till vänster och fairway bortom vattnet.

Aktuella priser:

Greenfee: 1085 pesos (680:-)

(här ingår obligatoriskt 135 p (85:-) för caddie)

Bil: 350 p (220:-)

Dricks till caddie c:a 200 p/person (125:-)

Hyra golfset: 150 p (95:-)

Skolan

Det var fascinerande att passera skolan i Sosua på förmiddagen. Barnen handlade då mat från privata entreprenörer, som tydligen inte fick gå in på skolområdet, utan stod utanför nätstaketet och stack in maten genom hålen. Maten bestod bl.a. i majscolvar och grillad korv uppstucken på en pinne.

Utbildningen är gratis, men föräldrarna måste betala skoluniformen som bestod i snygga blå skjortor med grå byxor respektive kjol. Dessutom måste man betala utbildningsmaterial. Skolan är "obligatorisk" i den meningen att om man inte gått i skolan får man inget arbete! Trots detta ser man många unga pojkar dagligen gå runt med sina skoputsarlådor.

Troligen har deras föräldrar inte råd med de kostnader som skolgången utgör. Tyvärr har de flesta turister lätta skor som ej behöver putsas, så pojkarna får lita till den inhemska befolkningen.

Märkligt

När vi anlände till Republiken hade man just övergått från sommar till vintertid?!?!

Det visade sig att denna ändring orsakade kaos i landet. Förmodligen är det svårt att sprida informationen. Dessutom protesterade befolkningen högljutt till förändringen. De upplevde sommartiden som varande bättre ur alla synpunkter. Så hör och häpna – presidenten bestämmer att Republiken skall återgå till sommartid innebärandes att vi alla natten mot söndagen den 3 december fick ändra våra klockor till sommartid. Nu gick det tydligen bra, förmodligen för att befolkningen nu var positivt inställda till förändringen. Folkets vilja viktigare än prestige?

För övrigt frågar jag mig vad det är som motiverar oss att ha vinter och sommartid. Kan vi inte som dominikanerna behålla sommartiden året runt?